ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 24ης Οκτωβρίου 1996 *

Στην υπόθεση C-288/94,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Value Added Tax Tribunal, London, προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Argos Distributors Ltd

και

Commissioners of Customs and Excise,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 11 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο τμήματος, K. N. Κακούρη (εισηγητή) και G. Hirsch, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly
γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Argos Distributors Ltd, εκπροσωπούμενη από τον David Milne, QC, εντολοδόχο του δικηγορικού γραφείου Herbert Smith, solicitors,

— η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από τον Stephen Braviner, του Treasury Solicitor's Department, επικουρούμενο από τον Nicholas Paines, barrister,

— η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Μιχαήλ Απέσσο, πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και τις Φωτεινή Δεδούση, δικαστική αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και Άννα Ροκοφύλλου, ειδική σύμβουλο του Αναπληρωτή Υπουργού Εξωτερικών,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Peter Oliver και Enrico Traversa, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της Argos Distributors Ltd, εκπροσωπουμένης από τον David Milne, της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπουμένης από τον Kenneth Parker, QC, της Ελληνικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπουμένης από τους Μιχαήλ Απέσσο και Φωκίωνα Γεωργακόπουλο, πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και την Άννα Ροκοφύλλου, και της Επιτροπής, εκπροσωπουμένης από τους Peter Oliver και Enrico Traversa, κατά τη συνεδρίαση της 25ης Απριλίου 1996,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 27ης Ιουνίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 26ης Σεπτεμβρίου 1994, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 25 Οκτωβρίου 1994, το Value Added Tax Tribunal, London, υπέβαλε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, τρία προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49, στο εξής: έκτη οδηγία).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Argos Distributors Ltd (στο εξής: Argos) και των Commissioners of Customs and Excise (στο εξής: Commissioners), επιφορτισμένων με την είσπραξη του φόρου προστιθεμένης αξίας (στο εξής: ΦΠΑ), όσον αφορά την επιστροφή των ποσών που κατέβαλε η Argos στην Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου ως εκ μέρους της οφειλόμενο ΦΠΑ.

3 Από τη διάταξη περί παραπομπής και από τη δικογραφία της κύριας δίκης προκύπτει ότι η Argos είναι επιχείρηση λιανικής πωλήσεως, η οποία καταρτίζει καταλόγους των εμπορευμάτων της και τα πωλεί στους εκθεσιακούς της χώρους. Η Argos διατηρεί άνω των 300 καταστημάτων αυτού του είδους σε ολόκληρο το Ηνωμένο Βασίλειο.

4 Η καταβολή του τιμήματος των αγοραζομένων εμπορευμάτων μπορεί να πραγματοποιείται διά της εμφανίσεως δελτίων παροχής αγαθών (vouchers), τα οποία εκδίδει και πωλεί η Argos στο πλαίσιο του συστήματός της για την

προώθηση των πωλήσεών της. Κάθε δελτίο έχει τη μορφή εντύπου γραμματίου ονομαστικής αξίας 1, 5, 10, 20 ή 25 λιρών στερλινών (UK£). Σύμφωνα με τους όρους χρήσεώς τους, τα δελτία αυτά μπορούν να χρησιμοποιούνται, μέχρι του αναγραφομένου ποσού, για την ολική ή μερική εξόφληση του τιμήματος των προϊόντων ή της αμοιβής για τις υπηρεσίες που προσφέρονται στους εκθεσιακούς χώρους της Argos, αλλά δεν παρέχουν δικαίωμα επιστροφής χρημάτων.

5 Η Argos πωλεί τα δελτία της είτε στην ονομαστική τους αξία είτε με έκπτωση επί της ονομαστικής τους αξίας. Το ύψος της εκπτώσεως αυτής εξαρτάται από το μέγεθος της παραγγελίας. Η συνήθης έκπτωση ανέρχεται στο 5 % της ονομαστικής αξίας των δελτίων, εφόσον η αξία της παραγγελίας ανέρχεται τουλάχιστον σε 500 UK£. Χορηγείται πρόσθετη αναδρομική έκπτωση ποσοστού 1 % ή 2,5 %, για ετήσιες παραγγελίες ανώτερες των 10 000 και των 50 000 UK£ αντιστοίχως.

6 Οι κυριότεροι αγοραστές των δελτίων αυτών είναι είτε εταιρίες, οι οποίες κατόπιν τα διανέμουν στους υπαλλήλους ή αντιπροσώπους τους ως κίνητρα, είτε εταιρίες παροχής χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, οι οποίες τα μεταπωλούν στο κοινό με ή χωρίς έκπτωση επί της ονομαστικής τους αξίας. Ο τελικός αγοραστής του δελτίου ενδέχεται να μη γνωρίζει την ταυτότητα του αρχικού αγοραστή ούτε αν χορηγήθηκε έκπτωση επί της ονομαστικής αξίας του.

7 Κάθε πελάτης ο οποίος αγοράζει αγαθά σε ένα από τα καταστήματα της Argos μπορεί να εμφανίσει δελτία προς πλήρη ή μερική εξόφληση του τιμήματος των αγαθών, μέχρι του ποσού της ονομαστικής αξίας των δελτίων. Αν η αξία αυτή είναι ανώτερη της τιμής αγοράς, το υπερβάλλον δεν επιστρέφεται σε χρήμα. Σε περίπτωση κλοπής, τα δελτία μπορούν να ακυρωθούν και να αντικατασταθούν. Τα δελτία, κατόπιν της χρήσεώς τους σε κατάστημα της Argos, ακυρώνονται και καταστρέφονται.

8 Χάρη στο σύστημα αυτό, η Argos προσελκύει τους κομιστές δελτίων στους εκθεσιακούς της χώρους, γίνεται γνωστή στο κοινό και αυξάνει τον κύκλο εργασιών της. Επιπλέον, αποκομίζει οφέλη από πλευράς ρευστότητας.

9 Η διαφορά της κύριας δίκης αφορά τον υπολογισμό του ποσού το οποίο η Argos, ως υποκειμένη στον φόρο, πρέπει να καταβάλει ως ΦΠΑ επί των εσόδων της των προερχομένων από την πώληση των εμπορευμάτων των οποίων το τίμημα καταβάλλεται σε δελτία. Συγκεκριμένα, οι Commissioners φρονούν ότι η ονομαστική αξία του δελτίου αποτελεί την αντιπαροχή για την παράδοση του αγαθού, από πλευράς καθορισμού της βάσεως επιβολής του φόρου, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν, κατά την αρχική αγορά του δελτίου από την Argos, χορηγήθηκε έκπτωση στον αγοραστή.

10 Αντιθέτως, η Argos φρονεί ότι δεν εισπράττει ολόκληρη την ονομαστική αξία των δελτίων, αλλά μόνο τη διαφορά μεταξύ του ποσού αυτού και της χορηγουμένης στον πρώτο αγοραστή των δελτίων εκπτώσεως και ότι, επομένως, η διαφορά αυτή αποτελεί τη βάση επιβολής του φόρου. Ως εκ τούτου, η Argos υπέβαλε αίτηση στους Commissioners για την επιστροφή ποσού 1 363 245 UK£, το οποίο αποτελούσε μέρος του καταβληθέντος από 1ης Απριλίου 1983 μέχρι 27ης Μαρτίου 1993 ΦΠΑ. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε. Κατόπιν αυτού, η Argos άσκησε προσφυγή κατά της ανωτέρω αποφάσεως ενώπιον του Value Added Tax Tribunal, London.

11 Το εθνικό δικαστήριο φρονεί ότι, προκειμένου να καθοριστεί η βάση επιβολής του ΦΠΑ, πρωταρχική σημασία έχει η έννοια της «αντιπαροχής» του άρθρου 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας, το οποίο ορίζει τα εξής:

«1. Βάση επιβολής του φόρου είναι:

α) για τις παραδόσεις αγαθών και τις παροχές υπηρεσιών εκτός των αναφερομένων κατωτέρω στις περιπτώσεις β', γ' και δ', οτιδήποτε αποτελεί

την αντιπαροχή, την οποία έλαβε ή πρόκειται να λάβει για τις πράξεις αυτές ο προμηθευτής ή ο παρέχων τις υπηρεσίες από τον αγοραστή, τον λήπτη ή τρίτο πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένων των επιδοτήσεων που συνδέονται αμέσως με την τιμή των πράξεων αυτών·

β) (...).»

12 Εν προκειμένω, κατά το εθνικό δικαστήριο, πρέπει να εκτιμηθεί η αξία της αντιπαροχής την οποία αντιπροσωπεύει το δελτίο, οσάκις αυτό εμφανίζεται σε κατάστημα της Argos προς εξόφληση του τιμήματος από τον τελικό πελάτη, ο οποίος δεν είναι ο αρχικός αγοραστής προς τον οποίο χορηγήθηκε έκπτωση κατά την αγορά του δελτίου. Ενόψει του γράμματος του άρθρου 11, Α, παράγραφος 3, στοιχείο β', κατά το οποίο οι εκπτώσεις και επιστροφές τιμήματος πρέπει να χορηγούνται στον αγοραστή των αγαθών ή τον λήπτη των υπηρεσιών κατά τον χρόνο πραγματοποιήσεως της πράξεως, πρέπει, προκειμένου να έχει εφαρμογή η εν λόγω διάταξη, να αποδειχθεί η ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ της αρχικής αγοράς του δελτίου, κατά την οποία χορηγήθηκε η έκπτωση, και της τελικής του χρήσεως. Πρέπει επίσης να εξακριβωθεί, προκειμένου να έχει εφαρμογή η διάταξη αυτή, αν η έκπτωση μπορεί να καλύπτει το συνολικό τίμημα ενός εμπορεύματος, ενόψει του ότι το δελτίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την πλήρη εξόφληση του τιμήματος αυτού.

13 Δεδομένου ότι το Value Added Tax Tribunal είχε αμφιβολίες ως προς τον τρόπο κατά τον οποίο πρέπει να επιλύσει τη διαφορά, ανέστειλε τη διαδικασία και υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει το άρθρο 11, Α, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας του Συμβουλίου την έννοια ότι εμπίπτουν στις "εκπτώσεις και επιστροφές τιμήματος" οι περιπτώσεις στις οποίες η ονομαστική αξία των δελτίων παροχής αγαθών (vouchers) που εκδίδει ο προμηθευτής των αγαθών καλύπτει ή είναι ικανή να καλύπτει ολόκληρη τη συνήθη τιμή λιανικής πωλήσεως του προμηθευτή;

2) Στην περίπτωση κατά την οποία ο προμηθευτής των αγαθών έχει πωλήσει στον αγοραστή, με έκπτωση, δελτίο παροχής αγαθών, το οποίο κατόπιν εμφανίζει προς ολική ή (συνηθέστερα) μερική καταβολή του τιμήματος των αγαθών πελάτης ο οποίος δεν ήταν ο αγοραστής του δελτίου και ο οποίος συνήθως δεν γνωρίζει το καταβληθέν για το δελτίο τίμημα, έχει το άρθρο 11, Α, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας του Συμβουλίου την έννοια ότι εμπίπτει στις "εκπτώσεις και επιστροφές τιμήματος τις χορηγούμενες στον αγοραστή ή τον λήπτη κατά τον χρόνο πραγματοποιήσεως της πράξεως":

α) η διαφορά μεταξύ της ονομαστικής αξίας του δελτίου και της τιμής που χρεώνει ο προμηθευτής στον αρχικό αγοραστή του δελτίου· ή

β) ολόκληρη η ονομαστική αξία του δελτίου· ή

γ) καμία από τις δύο αυτές αξίες;

3) Αν το άρθρο 11, Α, παράγραφος 3, στοιχείο β', δεν έχει εφαρμογή στις ανωτέρω περιπτώσεις, έχει το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', την έννοια ότι την αντιπαροχή την οποία αντιπροσωπεύει το δελτίο αποτελεί:

α) η ονομαστική αξία του δελτίου· ή

β) το ποσό που πράγματι εισέπραξε ο προμηθευτής των αγαθών από την πώληση του δελτίου;»

Επί του τρίτου ερωτήματος

14 Με το τρίτο ερώτημα, το οποίο πρέπει να εξετασθεί πρώτο, το εθνικό δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν, οσάκις ο προμηθευτής έχει πωλήσει στον αγοραστή, με έκπτωση, ένα δελτίο, υποσχόμενος να δεχθεί μεταγενεστέρως το

δελτίο αυτό στην ονομαστική του αξία, προς πλήρη ή μερική εξόφληση του τιμήματος αγαθού που αγοράζεται από πελάτη ο οποίος δεν είναι ο αγοραστής του δελτίου και δεν γνωρίζει κατ' αρχήν την πραγματική τιμή πωλήσεως του δελτίου αυτού από τον προμηθευτή, το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας έχει την έννοια ότι η αντιπαροχή την οποία αντιπροσωπεύει το δελτίο συνίσταται στην ονομαστική του αξία ή στο ποσό που πράγματι εισέπραξε ο προμηθευτής κατά την πώληση του δελτίου.

15 Πρέπει να διευκρινιστεί ότι το ερώτημα αυτό αφορά τη συναλλαγή που έχει ως αντικείμενο την εντός καταστήματος της Argos αγορά ορισμένου από τα εμπορεύματά της, το τίμημα του οποίου εξοφλείται από τον αγοραστή εν όλω ή εν μέρει διά της εμφανίσεως δελτίων. Το ερώτημα δεν αφορά την συναλλαγή που έχει ως αντικείμενο την προγενέστερη πώληση των δελτίων από την Argos.

16 Κατά παγία νομολογία του Δικαστηρίου, η βάση επιβολής του φόρου επί της παραδόσεως αγαθών ή της παροχής υπηρεσιών συνίσταται στην πράγματι λαμβανομένη προς τούτο αντιπαροχή. Συνεπώς, την αντιπαροχή αυτή αποτελεί η υποκειμενική αξία, δηλαδή το πράγματι εισπραττόμενο σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση ποσό, και όχι η αξία που εκτιμάται σύμφωνα με αντικειμενικά κριτήρια (βλ. αποφάσεις της 5ης Φεβρουαρίου 1981, 154/80, Coöperatieve Aardappelenbewaarplaats, Συλλογή 1981, σ. 445· της 23ης Νοεμβρίου 1988, 230/87, Naturally Yours Cosmetics, Συλλογή 1988, σ. 6365· της 27ης Μαρτίου 1990, C-126/88, Boots Company, Συλλογή 1990, σ. I-1235, και της 5ης Μαΐου 1994, C-38/93, Glawe, Συλλογή 1994, σ. I-1679).

17 Εξάλλου, σύμφωνα με την ίδια αυτή νομολογία, η αντιπαροχή αυτή, οσάκις δεν συνίσταται σε χρήμα, πρέπει, εντούτοις, να μπορεί να εκφραστεί σε χρήμα (προπαρατεθείσες αποφάσεις Coöperatieve Aardappelenbewaarplaats και Naturally Yours Cosmetics).

18 Εν προκειμένω, η υποκειμενική αντιπαροχή, την οποία πράγματι εισπράττει η Argos για την πώληση των εμπορευμάτων της, συνίσταται, εν όλω ή εν μέρει, σε δελτία που εμφανίζει ο αγοραστής κάποιου από τα εμπορεύματα αυτά. Εφόσον η Argos θεωρεί ότι το δελτίο αντιπροσωπεύει μέρος της τιμής καταλόγου ίσο προς την ονομαστική αξία του δελτίου, το μόνο ζήτημα που τίθεται είναι ποια είναι η πραγματική αξία σε χρήμα του δελτίου το οποίο εξοφλεί η Argos.

19 Σύμφωνα με τους όρους της συναλλαγής που συνίσταται στην αρχική πώληση του δελτίου, το δελτίο αυτό, ως εκ της φύσεώς του, αποτελεί απλώς έγγραφο το οποίο ενσωματώνει την υποχρέωση που αναλαμβάνει η Argos να δεχθεί αυτό το δελτίο στην ονομαστική του αξία αντί χρημάτων (βλ., στο ίδιο πνεύμα, την προπαρατεθείσα απόφαση Boots Company, σκέψη 21).

20 Προκειμένου να εξακριβωθεί ποια είναι η πραγματική αξία σε χρήμα την οποία αντιπροσωπεύει για την Argos η εκ μέρους της εξόφληση του δελτίου, το μέτρο αναφοράς αποτελεί η μόνη συναλλαγή που ασκεί επιρροή συναφώς, δηλαδή η αρχική συναλλαγή που συνίσταται στην πώληση του δελτίου, με ή χωρίς έκπτωση. Από τη συναλλαγή αυτή προκύπτει ότι για την Argos το δελτίο αντιπροσωπεύει, κατά την εκ μέρους της εξόφλησή του, πραγματική αξία σε χρήμα ίση προς το χρηματικό ποσό το οποίο αυτή εισέπραξε κατά την πώληση του δελτίου, δηλαδή ίση προς την ονομαστική αξία του δελτίου, αφαιρουμένης της ενδεχομένως χορηγηθείσας εκπτώσεως.

21 Το γεγονός ότι ο αγοραστής εμπορευμάτων της Argos δεν γνωρίζει αυτή την πραγματική αξία σε χρήμα του δελτίου που χρησιμοποιεί δεν ασκεί επιρροή στην παρούσα περίπτωση· πράγματι, εν προκειμένω έχει σημασία ποια είναι η πραγματική αξία σε χρήμα της αντιπαροχής την οποία λαμβάνει η Argos, οσάκις δέχεται δελτία σε εξόφληση των εμπορευμάτων της, δεδομένου ότι μόνον αυτή η πραγματική αξία πρέπει να αποτελεί τη βάση επιβολής του φόρου.

22 Η ερμηνεία αυτή δεν αποδυναμώνεται από το γεγονός ότι, σε κάθε συναλλαγή, δεν είναι γνωστό, με κάθε λεπτομέρεια, τι εισπράττει η Argos ως αντιπαροχή για την παράδοση κάποιου εμπορεύματός της. Υπογραμμίζεται συναφώς ότι, εν προκειμένω, το βάρος της αποδείξεως φέρει ο προμηθευτής. Εν προκειμένω η Argos ισχυρίστηκε, χωρίς να αντικρουσθεί, ότι, χάρη στον τυπωμένο σε κάθε δελτίο αύξοντα αριθμό καταχωρίσεως, είναι δυνατόν, οσάκις το δελτίο αυτό εμφανίζεται σε ορισμένο κατάστημα, να εντοπισθεί ο αρχικός του αγοραστής και να προσδιοριστεί η έκπτωση η οποία ενδεχομένως του χορηγήθηκε. Έτσι, δεν είναι δύσκολο να ελεγχθεί ποιο μέρος των

συνολικών εσόδων της Argos αντιστοιχεί σε δελτία τα οποία δέχθηκε και να αφαιρεθεί το σύνολο των χορηγηθεισών εκπτώσεων (βλ., στο ίδιο πνεύμα, την προπαρατεθείσα απόφαση Glawe).

23 Συνεπώς, στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας έχει την έννοια ότι, οσάκις ο προμηθευτής έχει πωλήσει στον αγοραστή, με έκπτωση, ένα δελτίο, υποσχόμενος να δεχθεί μεταγενεστέρως το δελτίο αυτό στην ονομαστική του αξία, προς πλήρη ή μερική εξόφληση του τιμήματος αγαθού που αγοράζεται από πελάτη ο οποίος δεν είναι ο αγοραστής του δελτίου και δεν γνωρίζει κατ' αρχήν την πραγματική τιμή πωλήσεως του δελτίου αυτού από τον προμηθευτή, η αντιπαροχή την οποία αντιπροσωπεύει το δελτίο συνίσταται στο ποσό που πράγματι εισέπραξε ο προμηθευτής κατά την πώληση του δελτίου.

Επί των λοιπών ερωτημάτων

24 Ενόψει της απαντήσεως που δόθηκε στο τρίτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στα λοιπά ερωτήματα.

Επί των δικαστικών εξόδων

25 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου και η Ελληνική Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με διάταξη της 26ης Σεπτεμβρίου 1994 το Value Added Tax Tribunal, London, αποφαίνεται:

Το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι, οσάκις ο προμηθευτής έχει πωλήσει στον αγοραστή, με έκπτωση, ένα δελτίο, υποσχόμενος να δεχθεί μεταγενεστέρως το δελτίο αυτό στην ονομαστική του αξία, προς πλήρη ή μερική εξόφληση του τιμήματος αγαθού που αγοράζεται από πελάτη ο οποίος δεν είναι ο αγοραστής του δελτίου και δεν γνωρίζει κατ' αρχήν την πραγματική τιμή πωλήσεως του δελτίου αυτού από τον προμηθευτή, η αντιπαροχή την οποία αντιπροσωπεύει το δελτίο συνίσταται στο ποσό που πράγματι εισέπραξε ο προμηθευτής κατά την πώληση του δελτίου.

Mancini Κακούρης Hirsch

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 24 Οκτωβρίου 1996.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

G. F. Mancini